

STRAZA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Most do Maribora.

(Iz peresa obmejnega Slovence).

Babilonski stolp, nemški most do Adrije, most do Maribora — trije ponesrečeni projekti. Babiloncem je Gospod zmešal njih jezik. Nemci v rajhu so sejali veter in želi vihar, kojega je Bog nameril na njih same in njih avstrijske pionirje. Svetovna burja jih je pometla in njim podrla že postavljene sche. Alpske Nemce in njih pomagace v Jugoslaviji je Pravični ucoril s slejoto, članom ameriške komisije in nam Slovencem pa pravočasno odprl ušesa in oči. Zaznali smo načrte za zgradbo mostu do Maribora kojega hočejo na vsak način priklopiti Nemški Avstriji. 27. prosinca t. l. v Mariboru uprizorjena demonstracija: aj da mestu nemški značaj, z mostom pa ga bomo priklenili na našo nenško zemljo, je bil njih temelni cilj. Tek. Kod čez Slov. gorice katerih slovenskega življa in značaja pred svetom nikakor ne morejo utajiti, naj li gradijo svoj most? Merili so globoko in široko. Iztočne Slov. gorice so široke in globoke slovenskega narodnega čustva. Tu ne gre. Med Špiljem in Mariborom bo most preozek. Staviti ga bo treba v obliki mogočnega trikotja. V južnoizhodnem kotu bo mesto na levem bregu Drave — Sv. Magdalena pa se naj digne spokori v Jugoslaviji, — osnovnica trikotu budi v črti Marbek—Ernovž, južna stranica Drava z elektrarno in ruško tovarno, iztočna stranica pa Ernovž—Špilje—Maribor. Treba samo dokazati, da so za padce Slov. gorice nemške. Kozjak s Sv. Urbanom Sv. Križem in Sv. Dohom se bo, hočeš nočeš, moral sprjazniti z nemškim duhom. In glejte, ljudje božji in vi vsi pri svetovnem kongresu v Parizu: Maribor je resnično skrajna južnoizhodna točka Nemške Avstrije. Da vse to svetu dokažejo, so Nemci in nemčurji pri Ger. Sv. Kungoti, Svečini, Sv. Jurju ob Pesnici in Klancih istočasno kakor bratci v Mariboru z mrzlično naglico nabirali izjave za Nemško državo. Najagilnejši so bili: Jotef Paskolo, Berti in Hans Smorig in Pepi Kammerer. Ker Nemcev ni 20%, so navalili na nemčurje in mlačne Slovence, med temi so ujeli posestnika, ki se mu po narečju prav dobro pozna, da je doma iz slovenske Prekije. Nek Jurjevčan mu je očital: »Ti si vendar Hrvat, pa se podpisesh za Nemško Avstrijo! Na Špičniku je mlad posestnik zavrnil nasilnega Paskola in Bertija Smorig: »Sem ud narodnega sveta in po generalu Maistru oproščen vojaške službe. Sem značaj. Pravijo, da je samo Pepi Kammerer imel precešen kup izjav. Gospodje Američani in Francozje, to so dejstva! Kdor teh ne bo priznal, ta žali nedolžne nemške, pardon! nemčurske ovčice. »Če bo pa svet kljub temu zakrknjen, bomo pa z želeno pestjo in s trdo vero v rajnega Viljema udarili na zapadne Slov. gor. in Kozjak, najbolje od zapada (po Dravski dolini) in od severa. Ti gospod Wilson pa dodaš svojih 14 točk. in Maribor je naš. »To je naša vera in naše upanje«, so domnevali graditelji drugega mostu, ker so si na mesto prvega zgradili ... dolg nos.

Pa tudi po drugem mostu ne boš plesal, nemški Mihec! Naš kralj Matjaž se je pravočasno prebudil in živi v osebi našega generala Maistra. Gora se je odprla in čez noč so vstali njegovi bojovníki, ki zvesto čuvajo slovenske domove v zapadnih Slov. gor. Ti nas nisi spoznal, a mi smo poznali tebe in tvoje nakane. Tebe je spoznala ameriška komisija, spoznala in primerno ocenila te bo tudi mirovna konferenca.

Vi neodkritosrčni Nemci in potuhnjeni nemčurji, pomnite vsi: »Kdor drugim jamo koplje, sam vanjo pade«. In še eno: Vaša vera v Viljema, vaša nepčestnost in vaša nadutost so križale vašega »nadcloveka«, naš značaj pa je zvalil kamen na grob, iz katerega ni vstajenja. Nad nami pa plove angelj življenja in nam kliče:

»Le vstani, horni narod moj,
do danes v prah teplan,
pepelni dan ni dan več tvoj,
tvoj je — vstajenja dan«.

Simpatije mariborskim Nemcem.

Simpatije gojiti in izražati je vsakemu prosto. Gre samo za to, ali so te simpatije dovolj utemeljene in ali tistemu, ki se ga tičejo, bolj ne škodijo kakor pa koristijo.

Nemška Avstrija je vedno imela preveč simpatij za Maribor in njegovo nemštvo. Te simpatije kajpada izvirajo iz sebičnosti. Pri srcu jim je Maribor zavoljo tega, ker bi ga radi pritegnili v svoje državno ozemlje. Njihove simpatije segajo še dalje preko Maribora do Ptuja, Sv. Lenarta, Gornje Radgone, do vrha Pohorja itd. Nemška Avstrija ima torej veliko srce, v njem je ljubezni dovolj za pre mnogo slovenskih krajev. Ima pa tudi dober želodec, ki bi v kratkem povžil in prebavil tiste tisoče Slovencev, ki bi jih simpatija Nemške Avstrije požrla.

Da bi simpatija Nemške Avstrije mariborskemu nemstvu bila v korist, po pondelj kovih dogodkih noben pameten človek ne more trditi. Ker je nemški narodni zbor v svojem volilnem zakonu volilao ozemlje Nemške Avstrije tudi raztegnil na sodne okraje Maribor, Marenberg, Ptuj, Sv. Lenart, je s tem tukajšnjemu nemstvu dal ne samo potrjenje njihovega stremljenja, marveč tudi izpodbudo h korakom, ki so jih tukajšnji Nemci storili zoper sedanje jugoslovanske oblasti in njihove ukrepe. Brezmiselna fascistična strast mariborskega nemštva pretekli pondeljek ne bi bila tako zdivjala, če bi mariborski Nemci ne dobivali potuhe in izpodbude iz Nemške Avstrije.

Tudi po krvavih pondeljkovih dogodkih Nemška Avstrija svojih simpatij do spodnještajerskega nemštva in nemčurstva ni omejila do zakonite meje niti jih ni napejala v pravo strujo. Protest nemškega državnega urada označuje mariborske pondeljkove demonstrante kot nedolžne ljudi, kot ljudi brez krivde, in njihovo tulenje, razgrajanje, razbijanje, upiranje zoper sedanjo državno oblast, pobijanje državnih oseb, napadanje vojaštva kot prijazno, milo demonstracijo. Ali se to ne pravi uradno in sicer od najvišjega zunanjepolitičnega urada Nemške Avstrije potrditi prot državne izgrede ter dajati izpodbudo k sličnemu nastopanju?

Mariborsko nemštvo ima torej več kot dovolj vzrokov za željo in prošnjo: »Naših prijateljev v Nemški Avstriji naj reši o Gospod!« Pošten, razborit, plemenit prijatelj je velika podpora za človeka; kdor ga je našel, je našel zaklad. Toda možje kakor Wastian in Markhl, ki sta največja politična hujskača spodnještajerskega nemštva, so nemškemu ljudstvu v največjo nesrečo. Pred in med vojno sta ta dva moža pripadala tisti radikalno nemški stranki, ki je razpaljevala vojno strast in kateri se mora začeti in dolgo trajanje vojne pripisati kot njena velika krivda. Po vojni pa ta dva moža — Wastian v Gradcu, Markhl na Dunaju — hujskata nem-

štvo na upor in boj zoper Jugoslovane in njihove popolnoma upravičene težaje. Ko se bo spodnještajersko nemštvo in posilinenštvo otreslo teh dveh mož in tudi dalo brco njihovemu z deželno oblastjo obd nemu pokrovitelju štajerskemu deželnemu glavarju Kaanu, se bo iznebilo ne svojih prijateljev, marveč svojih največjih škodljivcev. Potem bo zmagal razum in red in mir bo krajeval povsod na Spod. Štajerskem.

Tistim, ki tarnajo in javkajo.

Po Mariboru in okolici naletiš vsak hip na ljudi, ki se sicer prištevajo med navdušene narodnjake — pri kupici ruinega sevela — jamrajo in jadikujejo pa tako, da se jim kar hlačice tresejo. Vse vidijo v črni megli. Če jim kdo natveze, da bodo Nemci udarili, že govorijo okoli, da bo prišlo nad Maribor kar 10 000 Nemcev in bodo Slovence kar na kisi juhi pohrustali. Ti ljudje e dajo tako nalagati od vsakega nečurčka, da je neverjetno. In potem ko jim ta natveze najstrašnejše reči, ki še čakajo Slovence pa jamrovci stokajo in tekajo okoli ter javkajo »O joj, o joj!« To so ljudje, ki niso vredni svobodne Jugoslavije, ljudje, ki nimajo resnega značaja in krepke volje. Jamrovci jih bomo odslej imenovali. In ravno tako, kakor prinašamo imena vojskih ubeznikov ter nemčurskih trgovcev ki so se udeležili vsenemške demonstracije, ravnotako bi bilo primerno da objavimo imena tistih, ki po nepotrebnem begajo naše ljudi. Naj izve slovenska javnost, kdo so ti jamrovci. Največ jih je med takozvano politelgenco. — Odbračo povdarjamo, da Slovenec, ki še danes dvomi, kam bo spadal Maribor in ki plaho kakor zajc vprašuje: »Kaj praviš, ali bo Maribor slovenski?«, da tak človek s svojim srcem ni naš. On ima zaupanja in vere v bodočnost in svobodo svojega naroda. Mirno in sigurno pa lahko rečemo: Maribor ne bo nikdar več nemško mesto. Mesto Maribor in vse Slovenske gorice najmanj do Špilja je zagotovljena slovenska posest.

Položaj v Prekmurju.

Prekmurski Slovenec nam piše:

V preganjalno in agitacijsko falango so Madžari in madžaroni na Prekmurjem pritegnili tudi sombceljskega škofa grofa M. Keša. Ta škof je pred mesecem premestil iz najbolj slovenske narodno zavedne župnije Beltincev zavednega Slovenca Št. Hrovata. Proti temu so prebivalci župnije od vseh osam občin najodločneje ugovarjali, nakar jim je škof odgovoril, da ga v takih slučajih vodijo načela potrebe katoliške cerkve, ne pa politika. Toda škof ni bil mož beseda. Dne 27. jan. je iztrgal še župniji drugega zavednega Slovenca, kaplana Št. Lejka in tako je župnija, ki je navadno imela tri, včasih štiri duhovnike, ostala samo z župnikom Štefanom Kubar, ki pa bo moral najbrž tudi zapustiti župnijo, ker je navdušen Slovenec. Ljudstvo se pripravlja na resen odpor proti svojemu škofu, zlasti ker je sedaj naznanil, da bo po Svečnici prišel nabrat izjav za Madžarsko. Tako hoče verovatno ljudstvo preslepiti in zlorabiti zaupanje ljudstva v svoje kosmate politične namene.

Mejo so proti Jugoslaviji zaprli in zdaj širijo najbolj črne vesti o Jugoslaviji, češ, da je mesto Radgona po posredovanju ameriške deputacije prišlo v nemške roke, da je Maribor padel, da Jugoslavija ne bo, ampak da si jo bosta razdelila Italija in Srbija med seboj itd. Skovali so tudi neko ostudno avtonomijo, s katero hočejo ubogo prebivalstvo preslepiti. Vsakega, kdor dela proti tej avtonomiji, ga enostavno proglašajo za hujskača in gorje mu!

Prehod čez mejo so prepovedali, češ, v Jugo slaviji razsaja pegasti legar. Ljudstvo je zbegano in težko čaka na izid mirovne konference in na svo je odrešenje. Menim, da smo mi prekmurski Slo venci na celem svetu najbolj zatiran in zapuščen narod. Ali je zastoj teklo toliko krvi, da naj še zmaga nasilje in krivica? Ali je Wilson morda u mrl in so sežgali njegovih 14 točk? Dal Bog, da bi nam Prekmurcem že kmalu zasijalo — solnce svobode!

O naših krajepisnih imenih.

I.

V zadnjem času se je razvilo resno zani ma nje za izvor in pomen naših krajepisnih imen, k čemur so nas vzpodbudila posebno imena, spake drana po Nemcih, imena, ki jih hočemo danes ob noviti v isti obliki, kakor smo jih pred germanizi ranjem vseskozi rabili.

Majhni znanstveni boji o tem, kako se je to ali ono ime nekdanj, oziroma prvotno glasilo, so tu popolnoma umestni in stvari le v prid, zakaj več glav več ve. Tem potom se je tudi dosledno do gralo, da je slovensko ime n. pr. za »Spielfeld« res »Špilje«, za »Strass« pa »Straže«, in sta se obe imeni že čudovito brzo ukoreninili pri ljudst vu, ker sta res takorekoč meso našega mesa in jeziku naravno prilagodeni.

Če pa g. dr. Fr. K. (»Straža« št. 99, leta 1918) dvori, da je moje mnenje, »Vlenberg« ka že na Sv. Ilj in ne na Špilje, opravičeno, moram za okrepčanje svojih nazorov navesti naslednje: G. dr. Fr. K. se v svoji razpravi strogo drži sta rih listin, ki imenujejo kot najstarejši pisani vir l. 1170. Ali najstarejši nemški vir s tem pa še ni kakor ne reče, da se je tedaj tudi naselbina začela ali ime za kraj izleglo. Popolnoma mogoče in zelo verjetno je namreč, da se je ona višina, na kateri stoji sedanji špiljski grad, nekoč imenovala tudi »ilje«, in da je bil na onem hribu, skozi ka terega vodi zdaj železniški predor, tudi kak »ilj«; bila sta torej dva »ilja« blizu skupaj, t. j. okrog 3 km oddaljena, kar je čisto naravno.

Ime »ilj« se namreč jako pogosto rabi za one višine, kjer se je ljudstvo o priliki sovražnih na padov zbiralo in branilo; v to svrhu so bili tam tudi nasipi, jarki, gradovi jarki, cerkve in — stu denci. Višin z imenom »ilj, ilje, iljnik, iljino brdo, iljina kosa, Sv. Ilj« itd. najdemo na Balkanu sto tero; v nemški rabi so se imena te vrste navad no izpremenila v »Eule, Eulenber, Eulenbach, St. Aegyden, Gilgen« i. e. Slično je nastalo tudi iz »Ivnica, Ivnik« nemški »Ebiswald«.

S »sovo« pa naše ime nima sploh nobene organične zveze.

Moji nazori se torej naslanjajo na širše obzorje, primerjevanje z drugimi imeni iste korenike in istega socialno kulturnega značaja ter na one starejše čase, ko še ni bilo nemško jezikovnega vpliva in torej pristna slovenska krajevna imena še niso bila spakedrana.

Kolikor je meni v Evropi takih mest znanih, — in teh je precejšnje število —, pa ne leži no bomo kje v dolini, temveč vselej na kakem griču z dobrim razgledom ali za obrambo ugodnem hri bu, in mislim, da tudi nobena cerkev sv. Ilja vsaj prvotno ni stala drugje, kakor na kaki višini.

II.

V poslednjem času se je začelo že tudi v uradni rabi (glej »Uradni list NV v Ljubljani« št. XXXVIII in sledeči) za »Sternthal« pisati »Strni šče«. Kdor je to čudno spakedrsko v Ljubljani izluhtal, je samo posnemal one nemške uradnike pri rajnih okrajnih glavarstvih, ki so naša lepa in originalna krajevna imena tako »duhovito« ponem čevali, ki so iz »vas Župa« napravili »Wassersup pen«, iz »Podmoli« — »Bauhöhl«, iz »Vidovce« »Viehdorf« itd. Človek ne bi mislil, da mi sami takoj pademo v iste brezmiselnosti, ki smo jih še pred kratkim po pravici smešili. Vladni organi naj bodo torej malo previdnejši, da ne pridemo čez noč v oni tir, iz katerega smo srečno vendar en krat izgazili.

Povdarjam še enkrat, da je imela v srednjem veku grajsčina Turnišče tam, kjer zdaj stoji glavno poslopje, hlev za koštrune, ki se je takrat v nem ščini imenoval »Störenstall«. Iz tega je potem na stala obližana oblika »Sternthal«.

Prebivalci Dravskega polja pa imenujejo ta okraj »Prelogi« ali »Na prelogah«. Če hočemo to re j tamošnji kraj za sedanje razmere zgodovinsko pravilno imenovati, moramo n. pr. reči ali pisati: taborišče »Na prelogah«. — Ime Strnišče pa ni ma baš za ta izrecno prodnati kraj, kjer se prej sploh ni sejalo nikake žito in je večinoma pokrit

z borovimi gaji in ovčjimi pašniki, nobene opra vičenosti. Trezno misleči tudi ne da nobenemu kraju imena, za katerega nima nikakega vnanjega povoda.

Seveda se tamošnja železniška postaja Stern tal ne sme imenovati »Na prelogah«, ker služi ta postaja obližnim krajem. Če taborišče nekoč po polnoma izgne, je to ime še manj utemeljeno. Umestno bi torej bilo imenovati postajo po najve čjih naselbinah v bližini, to je »Sv. Lovrenc-Ptuj ska gora«. Da bi se pa kedaj umetno ime »Strni šče« med narodom vkoreninilo, je popolnoma iz ključeno ter bi bilo umestno, da prizadete občine proti temu jezikoslovnemu umotvoru takoj nasto pijo, zakaj kako strnišče ali pa kak koštrunov hlev vendar ne smeta biti merodajna za imenovanje kake postaje.

Če so si Nemci iskali potrebnega predmeta, ker so se hoteli slovenskemu imenu izogni ti, pa iz tega nikakor ne sledi, da moramo tudi mi to du hovitost posnemati.

D. Žunkovič.

Opomba uredništva: Mel tem smo preieli »Uradni list« Narodne vlade SHS v Ljubljani z dne 22. januarja, v katerem je objavljen razglas po verjeništvu za promet o sedaj edino veljavnih po stajnih slovenskih imenih. Mesto nekdanjega po stajnega imena Sternthal je določeno ime: Sv. Lov renc na Dravskem polju.

Razne politične vesti.

Lažejo. Mariborski Nemci so razbobnali v svet vesti, da je mrtvih izza pondeljkovih dogodkov 12, 15, 17 ali celo nad 20. Te vesti širijo z namenom, da bi predočili svetu »mesarsko klanje«, ki so ga baje izvrševali Slovenci nad mariborskimi Nemci. Mrtvih je samo 7 (sedem) oseb Povdar jamo, da so tudi na rešilni postaji širili take ne resnične vesti. Našemu uredništvu se je poročalo z rešilne postaje v sredo popoldne, da je vsega skupaj 12 mrtvih, kar pa seveda ni res.

Nesramni lažnjivci. Po mestu se še vedno tro sijo laži, da se je pretekli ponedeljek iz bogoslovja streljalo na demonstrante. Take nesramne lažnjiv ce javite takoj policiji ali pa sodniji.

Milijonar Scheerbaum je po pondeljkovih do godkih takoj odšel v Slovenko, ki je bila pri njem uslužbena v kuhinji. Izjavil je, da ne mara bin dišarskega volka. Milijoni, ki smo mu jih Slovenci pridobili, pa mu dišijo.

Za Nemško Avstrijo vneti železničarji. Železni čarji Emil Teps, Franc Kramer in J. Hrastnik, vsi stanojuči na Tržaški cesti št. 77 v Mariboru, so strupeni sovražniki Jugoslavije in navdušeni nabi ralci podpisov za Nemško Avstrijo. V svojem na vdušenju za Nemško Avstrijo gredo tako daleč, da drzno hujskajo proti Jugoslaviji, ter zmerjajo mir ne Slovence. Svetujemo tem možakarjem, da si na znani način pravočasno sami pomirijo svojo pre vročo kri, da drugim prihranijo to delo.

Bivši obč. svetnik Käffer in lastnik kavarne »Rathaus«, je tudi v ponedeljek razobesil frank fortarico. Ali so Slovenci, ki zabajajo k njemu, o tem obveščeni?

Nad kavarno »Meran« je dne 27. jan. visela tudi nemška zastava. Te dni se je oprostil kavar nar napram neki osebi, ki zahaja redno v to ka varno, da ne bi Slovenci tega akta slabo tol na čili, češ, kavarar je zakrivil, da je visela »frank furterca« nad njegovo kavarno. On kot stranka te hiše ne more tega preprečiti in zato ni tudi odgo voren, kaj se vrši nad kavarno. Prosi zato občin stvo, naj vzame to na znanje. Mi sicer z veseljem zabeležimo to izjavo in priporočamo obenem, naj kavarar odstrani v najkrajšem času napis, kateri še vedno prevleči diši po »frankfurtarcah«.

Nekaj o krčevinskih učiteljih in nemčurjih. Po trebnje se pisati o krčevinskih učiteljih, kateri so noreli dne 27. p. m. Posebno živa je bila učitelj ca Wernitznigg. Od vseh razredov je poklicala otroke skupaj, da bi morali dirjati za tem nem čurskim ženščetom. Otroci niso vedeli, kam gredo in zakaj gredo. Lahko bi se bilo pri demonstraciji kateremu kaj zgodilo, a starši niti ne bi vedeli, kje je otrok. Pa hvala Bogu, otroci so bili vendar še bolj pri pameti, nego njih nemčurski voditelji in voditeljice. Pustili so svoje voditelje naprej, sa mi pa so se podali proti domu. Res, čas bi že bil, da bi kmalu dobili same slovenske učitelje v Kr čevine. Obenem si želimo slovenskega župana, ker se nemški župan Schäffer sploh nič ne briga za uboge ljudi. On ima srce samo za nemčurje in Nemce ter za bogataše. Občina Krčevine še tri mesece ni dobila sladkorja in petroleja, župan Schäffer uganja vsenemško politiko, za ubogo slo

vensko ljudstvo pa se ne zmeni. (Opomba ured ništva: Bodite potolaženi. Za Krčevine je že ime novan slovenski župan, ki bo te dni prevzel uradne posle.)

Vabilo na obisk. Gostilničarka Marija Seneko witsch (Seneković) v Gosposki ulici v Mariboru je pretekli ponedeljek tudi imela gostilniško znamenje okrašeno s frankfurtarico. Gotovo primerno vabilo za slovenske goste, ki kaj radi obiskujejo njeno gostilno!

Ravnatelj mariborskega gledališča, Siege, se je tudi udeležil ponedeljkove demonstracije in je upil »Nieder mit Südslavien!«. Sedaj pa mož prosjaci okoli naših oblasti, naj ga rešijo poloma, ker so mu gledališče in kino zaprli.

Vsenemški hujskač v Pekrah. Gostilničar v Pe krah pri Mariboru in nadučitelj v Studenci, Hal leker, s pomočjo kmeta Antona Kaizer hujska proti Jugoslaviji ter v svoji gostilni in od hiše do hiše pobira z že znanimi listi podpise za Nemško Av strijo. Nekatere kmetice so mu pokazale vrata.

Kdo so hujskači? Neverjetno je, da se v kljub strogim odredbam generala Maistra vozijo mari borski nemčurski voditelji hujskat v Gradec. Dne 29. jan sta se peljala Orosel in Juritsch s pravil no izstavljenimi potnimi listi v Gradec. V vlaku — od Špilj naprej seveda — sta proklinjala Ju goslavijo in se norčevala iz naredb kraljevine SHS. — V Gradcu sta se takoj sestala s Pfrimerjem, ki je znan kot najbolj licavski nemški mogotec. Da je ta trojica, ki vživa pri nas vse ugodnosti, v Gradcu štivala zoper Slovence v Mariboru, se da sklepati iz dejstva, da se je drugi dan izrazil neki natak v Rosegerjevi kavarni: »Vendar se je Gradec ojunatil, da so se vsi nemški visokošolci in vsi moški v Gradcu priglasili v »Volk-wahr«, da bodo napadli Maribor in pobili vse Slovence (rekel je seveda Windische) in se tako maščevali za »nedolžne« mariborske žrtve«. — Vprašamo, kdo izdaja hujskačem, ki spadajo že davno v ječo, potna dovoljenja, kdo krši s tem narodno disciplino? Prosimo, da se vendar enkrat obračuna z nemčurskimi hujskači.

Nov napis. Na vratih voditelja mestnega pre hranilnega urada so zginili vsi nemški napisi. G. vodja Kluder jih je nadomestil s samo slovenskimi. Na glavnih vratih je nabit velik napis: »Tukaj se govori samo slovenski«.

5000 K nagrade obljubuje nek nemčur tistemu, ki bi ubil policijskega komisarja Slovenca dr. Se nekoviča. Vsaj tako je čitati v grozinem pismu, ki ga je pisal nek nemški kulturonošec policijske mu komisarju. Original tega znaka nemške kulture je vzel francoski major Montaigne s seboj, da po uči Francoze, Anglež in Amerikance, kako devi ško nedolžni so mariborski Nemci.

Iz mariborske kurilnice. Našim nemčurskim strojevodjem kar ne more v glavo, da nam obrat no nadzorstvo naznanja po okrožnicah kake spre membe, kajti oni še vedno mislijo, da je le samo tisto prav, kar pride iz Gradca ali iz Dunaja. Med seboj na nečuten način zabavljajo čez vse, kar je slovenskega. Tudi bi bilo na mestu, da bi se pri nekaterih nadzornih mestih nastavilo nekaj Slo vencev. Tako so n. pr. podnačelniška mesta zase dena s samimi Nemci in še celo s takimi, katere se ne more odobravati. Posebno dva sta take vr ste, da bi bilo boljše, ako bi iz gotovih vzrokov vozila na prog.

Razoroženje. Z ozirom na javno varnost se v smislu orožnega patenta s tem odreja, da se mora v selskih občinah Studenci, Krčevine, Lajtersberg in Radvanje orožje vseh vrst brezpogojno oddati pri dotični orožniški postaji, in to najkasneje do 15. februarja 1919 ob 3. uri dopoldne. Kdor se ne upokori tej odredbi, bo takoj aretiran ter strogo kaznovan; orožje se pa zapleni. Orožje se odda proti potrdili. Orožni listi so do preklica te od redbe brez veljave. — Okrajno glavarstvo.

Slovenski potniki se zgražajo, da se še v Pinju na kolodvoru vedno le nemško kliče pri prihodu vlaka: Ensteigen! Pragerhof, Marburg etc. Gospod bi se pač lahko toliko slovenski naučil, da bi ve del v Jugoslaviji klicati tudi slovenski, če pa ne, pa ni za to službo. Smo prepustljivi.

Šole na jezikovni meji. V Ceršaku ob Muri je tamošnja šulferanjsko šolo obiskovalo dosedaj 15 otrok. Od teh je bilo 12 slovenskih. Komisija, po slana od šolske oblasti je dne 2. febr. ngotovila, da obiskuje šulferanjsko šolo na Sladkem Vrhu pri Cmureku 202 otroka. Od teh je samo nekaj nad 30 čistonemških, ogromna večina pa je slovenska. In vendar cmureški mogotci niso dovolili na tej šoli niti veronsauka v slovenskem jeziku za sloven ske otroke. Slovenska deca, ki je govorila sloven

ski je bila zasramovana in mnogokrat celo — tepena. Sedaj bo tega konec.

Protestni shod. V nedeljo, dne 16. februarja, dopoldne, bo v Narodnem domu v Mariboru velik skupen shod Slovencev iz Maribora in okolice proti okupaciji slovenskega ozemlja po Italijanih, Nemcih in Madžarih. Na shodu govorijo govorniki vseh strank. Slovenci in Slovenke iz mesta in okolice, dne 16. januarja vsi na shod v mariborski Narodni dom.

Podravska divizija. Od 1. febr. naprej je zapovedništvo nad vsemi četami v Sloveniji prešlo v roke jugoslovanskega generala Krste Smiljanica. Drugo vojno okrožje je razpošćeno, le intendantura bode poslovala naprej. Vsi drugi posli pa so prešli pod zapovedništvo dravske divizije. Poveljstvo dravske divizije bo nastanjeno v prostorih ljubljanske kazine.

Graški Nemci besnijo. V svoji onemogli jezi proti Slovincem so graški Nemci zaplenili ves inventar, kot pohištvo, knjižnice itd. graških slovenskih društev »Kresac«, »Čitalnice« in »Triglava«. Kotificirali so baje okrog 80 uglednih Slovencev kot take, med njimi upokojenega starčka dvornega svetnika dr. Frana Vošeta.

Tedenske novice

Častno občanstvo. Občinski odbor občine Sv. Miklavž pri Hočah je imenoval generala Maistra in okrajnega glavarja dr. Lajnsiča častnim občanom. — Pri večerajšnji odborovi seji sta občinska odbora v Celjaku in Selnici ob Muri imenovala generala R. Maistra radi njegovih velikih zaslug za obrambo naših obmejnih krajev pred nemškimi tolpami svojim častnim občanom. Enako sta oba občinska odbora odlikovala tudi okr. glavarja dr. Lajnsiča. — Tudi občine Sv. Marjeta ob Pesnici, Dragučova in Vosek so imenovala omenjena gospoda za častnega občana. Iskreno čestitamo!

Duhovniške vesti. Prestavljeni so naslednji gg. kaplani: Ivan Luskar iz Mozirja v Griže, Ivan Ogušlin iz Majšberka k Sv. Marku ožje Ptuj, Ignacij Grifič od Sv. Jurja na Ščavnici v Majšberk. Kot prvi kaplan pri Sv. Jurju na Ščavnici je nameščen dosedanjí vojni kurat g. Peter Jurak.

Iz veterinarne službe. Vlado komisar mariborskega mesta je imenoval vojaškega živinozdravnika Hugona Hunterlechner za mestnega živinozdravnika 9. činovnega razreda.

Nabiranje perila med prebivalstvom. Dobili smo ta le dopis: Prosim Vas, da blagovolite v Vašem cenjenem listu objaviti sledeči poziv dr. Korošca: Slovenci! Slovenke! Komaj smo zadihali zrak svobode, je naša domovina ogrožena po dednem sovratstvu. Naši mladenci, naši možje bitijo koroškim bratom na pomoč. To vrlo četo naših bratovcev, ki se po petletni vojski ne strašijo bojne ga truda in vojaških naporov, moramo oskrbeti z vsem potrebnim. Slovenci! Slovenke! Naši požrtvovalni prostovoljci in vojniki potrebujejo zlasti perila. Vi ga jim morate dati. V teh bridkih letih, ki so za nami, so ljudje, ki so nas sovražili, mnogokrat trkali na vaša vrata in ste jim dajali. Sedaj dajte svojim. In če ste prej zaklepali predalec, zdaj jih sedaj odprite na stečaj za brate. — Dr. Korošec. — Ker je nabiranje perila za nas eminentne važnosti, vas prosim, da natisnete omenjeni poziv dr. Korošca. Zbirališče perila je po mestih pri postajnem poveljstvu, po deželi pa v župniščih in pri orožniških postajah. V Mariboru se sestavlja odbor, kateri si stavi nalogo nabirati in propagirati nabiranje perila. — General Maister.

Za slovensko šolo v Mariboru smo še prejeli: zbirka gđc. Vlaste Vertnik v Mariboru 159 K, dr. Ivan Zabukovšek v Šmarju 20 K, Neimenovan po Fricku Rajh v Mariboru 10 K, upravnistvo Slov. Naroda 29 in 58 K, zbirka gđc. učiteljice Šelige v Šmartnu pri Slovenjemgradu 2000 K, zbirka gđc. učiteljice Klare Stergar v Mariboru 313 kron. Solški odsek v Mariboru (Franc Pišek, blag)

Darovi za Narodni svet za Štajersko: Dr. Rad. Pipuš kot uspeh kazenske zadeve Štampfl Kac 40 K; g. kaplan Guček od Sv. Lovrenca na Dr. polju poslal 45 K, od katerih je bilo na sedmini pri Osenjaku nabranih 35 K, neimenovana v Župečji vasi pa je darovala 10 K; Roza Reier, Makole 2 K; neimenovan 6 K. — Župnija Sv. Peter pri Radgoni 130 K.

Zirovni promet Avstro-ogrske banke. Kakor smo poizvedeli na pristojnem mestu, so nakazila v zirovnem računu Avstro-ogrske banke preko mej. SHS dovoljena samo, če jih je izrecno odobrilo kr. ministrstvo za finance. V najnujnejših slučajih naj se zaprosi osebno posredovanje poverjenstva za finance.

Pri finančnem okrajnem glavarstvu v Mariboru je zasesti več mest pisarniških moči. Invalidi imajo pod enakimi pogoji priložnost. Lastnoročno pisane prošnje je takoj vložiti pri finančnem okrajnem ravnateljstvu v Mariboru.

Tobačna glavna trafika v Mariboru, Gosposka ulica št. 32, je razpisana v oddajo potom javnega natečaja. Jamščina znaša 700 K, ponudbe je napraviti na predpisani uradni tiskovini in jih naj pozneje do dne 28. t. m., ob 10. uri predpoldne, vročiti predstojniku finančnega okrajnega ravnateljstva v Mariboru. Natančnejše podatke je razvideti iz na uradni deski pri finančnem okrajnem ravnateljstvu in pri mestnem magistratu v Mariboru nabitem razglasu.

Promet s plemensko govejo živino. Naredba poverjenstva za kmetijstvo dne 30. dec. 1918, »Ur. list« št. XXIX, s katero se je proglasil promet s plemensko govejo živino v gospodarske namene prostim, se razveljavlja. Glede prometa s plemensko govejo živino veljajo odslej vsa ona določila in predpisi, ki veljajo za glavno živino. Nakup in prodaja plemenske živine se sme vršiti le s posredovanjem vavčevalnice za živino in mast v Ljubljani, oziroma njenih zaupnikov, vendar pa slednji niso upravičeni zahtevati in pobirati nikake pristobine za svoje posredovanje.

Posestnikom, ki so naročili svoječasno trte in sadno drevje pri bivšem deželnem odboru v Gradcu, se naznanja, da dobe naročniki za trte v najkrajšem času obvestilo, koliko trt in katere vrste se jim je dodelilo. Ker je naročnikov za cepljene trte zelo veliko, ni mogoče posameznikom dodeliti z ozirom na majhne zaloge več kakor 300 komadov cepljenk. Amerikanskih korenjakov je še pa precej na razpolago. Kdor želi take v nadomestilo za cepljenke, naj javi potrebo čim prej podpisaneu nadzorništvu. Drevesa je razdelil že bivši deželni odbor v Gradcu in nima podpisano nadzorništvu nobenega vpliva na to razdelitev. Le glede nakazanja dreves iz bivše celjske deželne drevesnice se jamči dotičnikom, da dobe nakazano število dreves. Razven že dodeljenih ni nobenih dreves več na razpolago. Zato se tozadevnim prošnja nikakor ne more ugoditi.

Cena modri galici za škropljenje trt proti peronospori je znižana. Slov. Kmetijska družba nas prosi objaviti, da se je oddajna cena za modro galico vsled izpremenjenih razmer znižala in določila pri oddaji povsod na 6 K za 1 kg in se zato vse družbene podružnice in razdeljevalnice, oziroma razdeljevalci modre galice naprosijo, na podlagi te znižane cene sprejemati predplačila za naročeno modro galico.

Kaj je z zavarovalnicami? Na mnoga vprašanja odgovarjamo, da je najboljša, da vsakdo, ki ima svoja poslopja zavarovana še pri kakih tuji zavarovalnici, pristopi čimprej k domači. Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani. Vsa tozadevna pojasnila daje »Glavno poverjeništvu Vzajemne zavarovalnice v Celju, Breg št. 33.«

Vinske cene v obmejnih krajih se dvigajo. Nemški gostilničarji iz Gornjega in Srednjega Štajerja so se navahili v Slov. gor. in kupujejo lanske pridelke skoro za vsako ceno. Plačujejo liter po 6—9 K. Bojijo se, da bo Nemške Avstrija upeljala carino na vino iz Jugoslavije. Zategadelj spravljajo sedaj vino čez mejo.

Slovenska tovarna za vžgalice. Iz Ljubljane nam poročajo, da bo tamkajšnji trgovec in posestnik Karel A. Kregar v najkrajšem času postavil v Ljubljani tovarno za izdelovanje švedskih vžgalic. Zaprošil je že za stavbno dovoljenje in za koncesijo. Tovarna bo stala v mestu v Bohoričevi ulici ter bo opremljena z najmodernejšimi stroji. Gospod Kregar je že poslal strokovnjaka na Češko, da si ogleda tamkajšnje tovarne te vrste. Če pomislimo, kako blago te vrste so nam zadnje čase vsiljevale različne nemške in madžarske tvrdke, potem moramo z veseljem pozdraviti ta korak gospoda Kregarja z željo, da bi njegovo podjetje kar najboljša vspevalo v naši mladi Jugoslaviji.

Zborovanje Kmetijske podružnice v Št. Jurju ob j. žel. v nedeljo, dne 9. svečana t. l. ob 9. uri dopoldne v ljudski šoli v trgu. Tajnik Slov. kmet. družbe v Ljubljani, gosp. inž. Lah, bode pojasnjeval nove razmere. To bo menda zanimalo tudi sosednje podružnice, toraj se vabijo tudi njih zastopniki.

Preuredbe v mestni prodajalni. Vodstvo mestne prodajalne na Stalnem trgu je prevzel g. Iv. Šostarič, znani narodni trgovec v Gosposki ulici v Mariboru. On je mestno prodajalno popolnoma preuredil, dal očistiti in zastareli način oddaje živih poplačoma spremenil. Odslej se strankam ne bo

treba več nastavljal, ker je poslovanje prodajalne tako urejeno, da bo vsakemu takoj postreženo. Blaga je dovolj in bo isto velno na razpolago. Slovenska uprava ga je toliko pridobila, da ga v doglednem času ne bo zmanjkalo. Poleg določen množine bodo družine dobile tudi primerne dodatke. Prodajalna ima na razpolago poceni tudi razne druge stvari, katere so doselej prodajali samo trgovci. G. Šostarič je uvedel blagajno, tako da posamezni prodajalci ne bodo več spreimali denarja. To se je uredilo zato, da se lahko strankam hitreje postreže. Preskrbljeno je tudi za dobro kontrolo. Na blok se bo zapisala številka dotične družinske karte. Ouredilo se je tudi, da se v mestni prodajalni ne sme jemati prvor sebo. V prodajalni mora vladati red in snaga. S strankami se mora postopati prijazno, a ne tako odurno, kakor je to bilo pod nemškim volstvom. Iz tega je razvidno, da se novi vodja trudi, da bo mestna prodajalna res služila svojem namenu.

V mestni prodajalni na Stalnem trgu se sprejmejo 4 prodajalci, ozi. prodajalke. Pozor! Slovenski in nemški jezik in navedba zadaje službe. Pismene ponudbe na mestno prodajalno Stalni trg št. 15. Olgovor dobijo samo tisti, ki bodo sprejeti.

Tržni dnevi v mestni prodajalni. Prihodnji teden bo mestna prodajalna na Stalnem trgu za splošno prodajo oljpta vsak dan od pol 8. do pol 12. ure predpoldne. Z ravnejše sloje za črke H A 2 se bo blago prodajalo vsak ponedeljek popoldne od 2 do 4 ure. Za črke H A 3 pa v sredo v istem času. Živila se bo odslej oddajalo samo za 8 dni in ne za 14 dni. Za čas od 2. do 9. febr. se bo dobilo na osebo 1 četrt kg fine bele moke, 1 četrt kg krušne moke in še 1 osminko kg ovsnega riža.

Sladkor se bo oddajal prihodnji teden v mestni prodajalni na Stalnem trgu samo na karte H A 2 in H A 3 ter na nakaznice, ki jih izdaje gospodarski urad Rotovski trg št. 6.

Pisarna občine Krčevine pri Mariboru se nahaja v krčevinski šoli. Uradne ure so vsak četrtek in nedeljo predpoldne. Občinstvo se opozarja in prosi, naj se natančno drži na določene uradne dneve, ker le na ta način je mogoče redno in v zadovoljnost strank poslovati. — Anton Inkret, gerent.

Acetilen aparat, eden skoro nov in eden dalj časa v porabi vsaki za 12 do 16 plamenov, se takoj oddata v elektrarni v Rušah.

Draginjske doklade bivšega cesarja Karla. Najvišji računski dvor potrjuje poročilo l. sta »Až Est«, ki pravi, da je dobival bivši cesar Karel na leto 8-8 milijonov draginjskih doklad. S tem je odjedel podporo na tisoče ženam, ki so bile podpore gotovo bolj potrebne, kakor bivši cesar Karel!

Dopisi.

Maribor. Mestni magistrat naznanja, da se je ob priliki izpraznenja greznic v zadnjem času prepričal, da mnogi lastniki hiš niso spravili kupe snega iz dvorišč, vsled česar je izpraznenje greznic po občinskih uslužbencih zelo ovirano. Vsak lastnik hiše v Mariboru naj torej odstrani sneg iz dvorišč še predno prosi za izpraznenje greznic.

Sv. Lovrenc nad Mariborom. Tukaj imamo ljudi, ki se še vedno ne morejo in nočejo sprijazniti z novo vlado. Torej mi smo se morali pokoriti prejšnji nemški vladi, to se je zdelo Nemcem samoumevno, da so oni gospodje; a zdaj se oni nočejo ukloniti. — Ne čudimo se zato, da nam skušajo delati ovire, vznemirjajo ljudstvo in hujskajo proti vsemu, kar je slovenskega. — V zadnjem času letajo nekateri gospodje po trgu in pobirajo podpise za Nemško Avstrijo. To so taki ljudje, ki hočejo tukaj med nami in z našim denarjem živeti. Ali je tako početje pošteno? Ali se bomo nadalje trpeli take ljudi med nami? Naj gredo v Nemško Avstrijo kamor jih srce žene in naj ne čakajo, da jih bomo s silo iztirali. — Tukaj bi bilo treba »železne metle«, posebno pri naših trgovcih, ki še vedno strežejo strankam v nemškem jeziku, čeravno te govore slovenski. Boldinu in Kukovitschu kar svetujemo, da odrineta čez mejo, mi si bomo že dobili slovenskih trgovcev. Vprašamo pa g. M. heliča, kako more on, ki se čuti Hrvat, imeti tako zagrizenega človeka kakor je Kukovitsch kot najemnika v svoji hiši. Kolar Pürschl grozi v svoji zarobljenosti Slovincem, da jim ne bo več delal. Saj ni treba, pa ga tudi ni treba med nami. — In postajenačelnik Irgolitsch, ki je že baje prisegel Jugoslaviji, hiti kolikorkrat more sem v trg k vsenemškemu pristašem, da jim pomaga kovati naklepe. To mora oblast vedeti da se reši takih ljudi. Imamo še druge na »črni polici«, ki so že preveč skušali naše potrpežljivosti, zato naj malo potrpi-

jo, da jim bomo odločili usodo, ki so jo iskali. — Slovenski Slovenci.

Sv. Marjeta ob Pisnici. Pri nas se vrši v nedeljo, dne 9. februarja po sv. maši (ob 10. uri) v šoli gospodarsko zborovanje, na katerem govori Ivan Mermolja iz Jarenine o pomenu kmetijskih podružnic. — Po gospodarskem shodu zborovanje SKZ. Pride govornik iz Maribora Marjetčani pridite!

Pekre. V tukajšnji okolici je pobiral podpise za Nemško Avstrijo in hujkal proti naši državi tudi učitelj na šultereinski šoli Klöbl. Ali še bomo dolgo prizanašali hujskarijam vsenemških učiteljev med slov. ljudstvom?

Špilje. Vsem Slovercem in Slovenkam pošiljajo iskrene pozdrave slovenski fantje, ki hrabro branijo našo Jugoslavijo na severni meji — Ivan Lavrentič iz Poljčan, Anton Komperščak iz Lutomera. Alojz Kosi iz Križevc na Murskem polju, Franc Manko iz Lutomera, Ivan Lah iz Ormoža, desetenik Gradišnik Feliks, desetenik Hainiš Franc iz Maribora.

Kapela. Bralno društvo pri Kapeli priredi dne 9. februarja tumbolo s petjem moškega in mešanega zbora. Čisti dobiček se porabi za popravilo gledališkega odra in ustanovitev tamburškega zbora.

Kapela. Dne 22. januarja se je poročila vrta mladenka Antonija Jurkovič z zavednim mladeničem Fr. Vrbajščak. Na goštilji je bilo nabranih 100 kron za Bralno društvo. Mlademu paru obilo sreče!

Sv. Križ pri Lutomernu. Šolsko vodstvo izreka našemu velečastitemu gospodu župniku Jos. Weigl svojo najplešje zahvalo za pocarjenih 20 K, katerih bo celezna tukajšnja revna šolska mladina. Bog plačaji!

Čadram. Pri nas bo dne 9. svečana popoldne po litanijskih Kat. pol. društvo »Sloga« v župnišču imelo svoj občni zbor, da se izvoli novi odbor in se naročijo potrebni listi. Pričakuje se velika udeležba. Odbor.

Šoštanj. V nedeljo, 9. februarja, predpoldne je pri nas cerkvena prireditev za mladino, zlasti za mladeniče. Po sv. maši ob 9. uri je mladinski govor, ki ga ima prof. dr. Hohnjec. Popoldne ob 3. uri je pri Vasletu političen shod, na katerem tudi govori dr. Hohnjec.

Celje. Na tukajšnjem poštno-brzovarnem uradu se bodo v bodoče oddajale brzovarnice v 1. nadstropju poštnega poslopija; vhod od kolodvora. — Umrl je v pokojni tajnik tukajšnje mestne občine Blechinger. — V soboto med 5. februarjem in 15. sušcem se bodo oddajale pri tukajšnji mestni blagajni pasje znamke za leto 1919. — Od 2. februarja nadalje bodo vse celjske trgovine do prklica ob nedeljah in praznikih zaprte.

Celje. Umrl je tukajšnji lesni trgovec in bivši mestni občinski odbornik Jožef Jarmer. Pokojni je bil eden glavnih stebrov celjskega remišva. — Naredba glede ureditve stanovanjskih razmer za celjsko mesto je veljavna tudi za Gaberje, Zavodno, Sp. Hodojce in Breg.

Na Dolu pri Hrastniku se vrši v nedeljo dne 9. febr. po rani maši shod S. K. Z. v šoli Govorita gg. dr. Ivan Benkovič in Vladimir Pušenjak. Pridite!

Trbovlje. Zadnji čas prihaja zelo veliko delavstva k premogokopu v Trbovlje. Opozarjamo posebno kmetijske fante, ki so še večinoma nepokvarjeni, in pridejo v Trbovlje iskat dela, naj se zgledajo pri tajništvu Jugoslovanske strokovne zveze v Društvenem domu v Trbovljah, kjer dobi vsak potrebna pojasnila. Naše katoliške organizacije se prav lepo razvijajo. Dal Bog, da bi tako še nadalje napredovale.

Iz Št. Ruperta pri Velikovcu. Dne 14. p. m. smo imeli tukaj sijajen vojaški pogreb. Pokopali smo na tukajšnjem pokopališču jugoslovanskega vojaka 27 let starega Pavla Ješovnik iz Pameč pri Sovenjem gradu. Ta junak je bil član jugoslov. patrolje, ki je imela ralego ono tolpo zasledovati in rešiti g. župnika iz Vovber. Pa iz nekega gozda je bila naša patrolja napadena — menda je strel oddal neki civilist (oborožen nemškutar) — in kot prvi je padel zgoraj imenovani Pavel Ješovnik, bil je ravno v čelo zadet, tako da so možgani vun viseli. Drugi vojak pa je bil ranjen, župnika pa niso mogli rešiti. Imel sem pri pogrebu govor primeren takemu junaku, č. sestre pa so zapele žalostnko »nad zvezdami«. Konečno so oddali vojak salvo in g. podpolkovnik je njim pokojnika v navdušenem govoru slavil kot vzor junaka. Prigodile so se tukaj v teh hudih dneh še dve drugi nesreči, eno žensko je zelo hudo ranila granata, tako da je umrla in bila danes dopoldne tukaj pokopana. Včeraj pa je na Črnem gradu (naša podružnica) kos sovražnega strela zdrknil sko-

okno v eno sobo, v kateri je bila ena prikrita tepica in več najhujših otrok. Ženica je bila v glavo zadeta in je takoj izdihnila s klicom na Mati Božjo. Otroci pa je angelj varuh tako obvaroval, da se njim nič ni žalega zgodilo. Bog nas varuj!

Listnica uredništva.

Več naročnic pri Sv. Juriju ob P. Vprašate nas, zakaj V.š. mesar W. prodaja goveje meso še zmirec po 10 K kilo. Nam to ni znano, vprašajte pri okrajnem glavarstvu; mi vemo samo, da je po vladni naredbi to kaznjivo.

Posamezne številke „Slovenskega Gospodarja“ in „Straže“ stanejo od 1. oktobra naprej v razprodaji 20 v, brez ozira na to, ali imajo 4 ali 8 strani!

Smokve

pomaranče in limone razpošilja po povzetju M. b. Samida, Stolni trg 3, Marib. 138

Išče se

na veliko prestvo pridna dekla, katera ima veselje do vsakega dela in zna zlasti dobro moliti. Ponudbe pod „Dekla“ na upravo. Tudi se sprejme samostojna oseba (sirota ali vdova brez otrok) za samostojno gospodinjico delo. Ponudbe pod „Gospodinja“ na upravo. 462

Franc Kager

izdelovalateljske brnih predmetov in predmetov iz bronca **MARIBOR, Viktinghofg. ulica 22,** izdeluje stampilije iz kavčuka in kovine, barvne blazinice in barve, stampilije za žig itd. 350

200 K nagrade

dobi dotičnik, kateri mi preskrbi dobro idočo gostino ali kantno. Ponudbe na: M. Vrtnik, Slivca pri Mariboru. 143

Strešna opeka

(hobrast) kakor tudi belo apno prodaja C. Pickel, Volksgartenstr. 27, Mar 160

Majerja

ozir. vinčarja, zanesljivega, z 2—3 del. močmi se sprejme na poselstvo blizu Slov. Bistrice. Ponudbe pod „Zanesljiv“ na upravn. 133

Usnjene čevlje

po novih cenah v vseh oblikah in velikostih se pet razpošilja „Čevljarska sadruga“, Miren, naselje Vrbovec, p. Moirja. — Zohtevajte cenitel 488

Vec čevljarjev

išče proti dobremu plačilu, Glušič, Grajska ulica 20, Maribor. 458

Cvetlični med

prodaja Jožef Greif, Rače št. 40, pri Mariboru. 185

Krojašk. pomočnika

kteri zna hitro in dobro delati proti stalni in dobri plači ter učenca iz poštene hiše sprejme takoj Alojzij Arbeiter, krojaški mojster v Marib. Dravska ul. 15 368

Stedilnike.

Prenešljive štedilnike s pečnicami v vseh vel. kostih kakor tudi štedilnike iz pločevine ima na prodaj F. Faric, kjučavničar v Pobrežju pri Mariboru. 188

Ponošene obleke

najraznovrstnejše iz dobrega sukna za moške in ženske se prodajajo po skrajno znižanih cenah v Mariboru, Dravska ul. 15, pri starem mostu. 369

Belo vino

večje množine kupuje od pridelovalcev F. Rosenkranz, Gradeo, Annonstr. 60. 171

Učenca

s celo oskrbo sprejme Novaček, kovaški mojster, Lendgasse 7 Maribor. 177

Vino

letnik 1917 in novo po dnevnici cen na prodaj V zalogi tudi slivovka, cena po kakovosti Jos. Mkuš, Rgatic 96

Hša 2 nadstropja

v dobrem stanu na lepi stezi blizu frančiškanske cerkve se prodaja pod ugodnimi pogoji. V hiši se nahaja trgovina. Več pove uprava 204

Viničar

z 2—3 del. močmi se takoj sprejme pri Vid Murko, Meljska c. 24, Maribor. 199

Vsem

kmetom in poljedelcem, ki želijo naročiti za letošnje leto stroje, sesalke za studence, vodovode, stiskalnice za grozdje in sadje, montiranje in popravila motorjev na bencin, mlino in žage, v latilnice vile itd. naj se obrnejo na monterja Jos. Kadrnas, podružnica tvrdke K. R. Ježek Maribor, Meljska c. 109. 33

AKO

rabite vrtna ali poljska semena, pišite po cenovnik Trgovin s semeni SEVER & Komp., Ljubljana. 70

Izgubil

se je med potjo iz Ruš do Maribora poročni prstan z graviranim znakom „13. 7. 14 J. P.“ Kdor ga najde, naj ga odda proti nagradi 20 K v upravi lista. 169

Kislo zelje. — Nakup. SHS Oskrbovalnica v Mariboru, Železna ulica, kupi večje množine kislega zelja. V ponudbah se naj javijo cene in kolodvor, odkoder se blago pošlje. Cene veljajo za blago v vagonu naloženo blago

Zahvala.

vsem, ki so iskali v.š. g. župniku

Leopoldu Skuhersky

ljubezen v teški bolezni, o.š. mu izkazali čast po smrti in ga spremljali na kraj mira.

Posebna zahvala mil. g. priču Martinu Jurkoviču za t.žljiv obisk kratko pred smrtjo in g.žljiv govor ob pogrebu, gg. dekanoma J. O. meč in p. A. S. et, svetniku J. Sinko in prof. A. Kolarič, vsem gg. duhovnikom, š. šolskim sestram iz Maribora, g. vodju okr. glavarstva dr. O. Piramjerju, poslancu Miku B. enič, asdušitelju ol Sv. Jurja, L. I. enič, domačemu učitelju, veteranstvu in gasilskemu društvu in vsem drugim za udeležbo pri pogrebu; g. dr. Bel. štubec za njegovo pomoč in lajšavo v bolezni.

Zahvala vsem za ustmeno in pismeno sožalje in tolažbo.

Sv. Marko, dne 28. januarja 1919. 170

Ana, sestra. Ivan Atelšek, provizor.

ZAHVALA.

Globoko potrti v.š. nenadestiljive izgube našega moža, strica gospoda

Jakob a Potočnik,

posestnika in gostilničarja v Krčevini pri Ptju,

ki je po dolgi in moči bolezni v visoki starosti 76 let mirno v Gospodu zaspal, izrekamo tem potomcem sorodnikom, znancem in prijateljem ter zlasti veteranom, ki so nas tolažili ob bridki izgubi in spremili dr. gaga pokojnika k večnemu počitku, našo najiskrenejšo zahvalo Bogu plati vsem!

Krčevina pri Ptju, dne 27. jan. 1919.

181 Žalujoča obitelj

ZAHVALA.

Za mnogobrojno in častno spremstvo na zadnji poti k večnemu počitku dragega sina osiroma brata

Štefeka Rebov,

izrekamo vsem najprirednejšo zahvalo; domačemu g. župniku za njegov trud, dom. g. kaplana za tožljivo besedo v dnevi bolehal blagega rajnega, za g.žljive besede ob odprtem grobu, pred. gg. iz Celja, pred. oo. iz samostana sv. Jožeta, š. g. kapl. iz Št. Jurja ob juž. ž., š. g. P. Zorko kot dolgoletnemu duhovnemu voditelju rajnega, cenjenim pevcom, bratom Orlom in mladeniški ter deklški Marijini družbi za Teharje, kakor tudi g. Pepl. Pišketa za njegove v srce segajoče besede na grobu rajnega Štefeka in vsem znancem in prijateljem. Prijatelji spominjajte se rajnega v molitvah.

Tehtarje, dne 20. jan. 1919.

208 Žalujoča rodbina Rebov.

ZAHVALA.

Globoko ožaloženi v.š. smrti š. g.

Jan Kansky,

vp. župnik čutimo potrebo izreči vsem sorodnikom, prijateljem in znancem iskreno zahvalo za tolažbo ob času bolezni in udeležbo na zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo š. g. Francu Mravec, stolnemu župniku in kanoniku, za vodstvo spreveda in v srce segajoče besede ob odprtem grobu v slovo. Bog plati! Blagega pokojnika priporočamo v molitev in blag spomin. 213

Maribor, dne 30. jan. 1919.

Žalujoči ostali.

Zahvala.

Potrti v.š. prebridke izgube našega sina in brata gospoda

Ivana Omahen,

častniškega namestnika,

izrekamo vsem, ki so nam izrazili svoje sočutje, našo najprirednejšo zahvalo. Zlasti se zahvaljujemo Jugoslovanskemu strelskemu polku, poročniku Vladimiru Vodopivec in stabskemu naredniku Albinu Erklavec, štab. naredniku Pirca, mariborskim slovenskim pevcom pod vodstvom g. Blažiča, voj. kuratu Ernestu Terstenjaku ter vsem, ki so dragega rajnega spremili na zadnji poti.

Maribor, dne 29. januarja 1919.

183 Žalujoči ostali.